

andre varer samt pølsebakker, der udelukkende anvendes ved pølsevogne o.lign.

Den foreslåede ændring i lovforslagets § 24, nr. 1, indebærer en objektivisering af den første del af bestemmelsen, således at varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervsmæssigt formål, afgiftsfritages. Det er ikke hensigten med den ændrede formulering at ændre praksis vedrørende denne afgiftsfritagelse. Desuden foreslås adgangen til at give fritagelse for varer, der anvendes til teknisk brug, eller hvis administrative hensyn taler derfor, ophævet. Bestemmelsen er ikke længere relevant i dag, hvor miljøafgiftsloven kun omhandler éngangsservice. Afgiften af visse kemiske stoffer og produkter udgik af loven i forbindelse med indførelsen af bekæmpelsesmiddelafgiften (jf. lov nr. 416 af 14. juni 1995). Sager om fritagelse af varer til erhvervsmæssigt formål vil efter forslaget herefter blive behandlet på samme måde som andre sager, dvs. af regionen i 1. instans med klageadgang til Landsskatteretten.

Ud over ændringen af klagestrukturen foreslås det for spildevandsafgiftslovens vedkommende, at vandværkerne får pligt til at udlevere oplysninger om, hvor stor en mængde vand den enkelte ejendom har betalt vandafgift af. Denne mængde danner sammen med oplysninger om rensemetoden grundlag for kommunens opkrævning af spildevandsafgift uden for kloaknettet. Frem for at indhente oplysninger hos den enkelte ejer foreslås det, at kommunerne kan indhente oplysninger centralt fra vandværkerne.

Det foreslås endelig for en række af afgiftslovene, f.eks. lovforslagets § 5, nr. 3, (lov om afgift af ansvarsforsikring for motorkøretøjer), at bestemmelser om straffansvar for selskaber m.v. (juridiske personer) udformes i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning.

Til § 4

Aktieafgiftsloven er ikke omfattet af arbejdsgruppens anbefalinger, da loven ikke indeholder nogen klageadgang til Momsnævnet. I forbindelse med ændringen af klagestrukturen i de øvrige afgiftslove m.v. foreslås det imidlertid at foretage visse ændringer i loven.

Efter de gældende regler i aktieafgiftsloven skal indbetaling af afgiften og indsendelse af opgørelser og anmeldelse af overdragelser ske til Told- og Skattestyrelsen. Styrelsen kan ændre afgiftsberegningen eller foretage en beregning, hvis der ikke rettidigt er indsendt opgørelse eller anmeldelse.

Der er ikke sket nogen udlægning af Told- og Skattestyrelsens kompetence, og som nævnt er der ikke adgang til at klage til Momsnævnet efter aktieafgifts-

loven. Alle afgørelser efter aktieafgiftsloven træffes derfor i praksis af Told- og Skattestyrelsen, og styrelsens afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det foreslås derfor, at styrelsens afgørelser vedrørende afgiftsberegning, herunder om der er indtrådt afgiftspligt, skal kunne påklages til Landsskatteretten.

Afgørelserne i 1. instans skal efter forslaget således fortsat ligge i styrelsen. Dette skal ses på baggrund af, at der findes en sådan ekspertise vedrørende disse sager i styrelsen, at det ikke er fundet hensigtsmæssigt at flytte kompetencen.

Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 3, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse, hvorefter skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelse efter de enkelte afgiftslove. Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om klageadgang, herunder begrænsninger i denne. Denne bestemmelse svarer reelt til gældende lovregler.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget er en redaktionel konsekvensændring af forslaget i § 6, nr. 3

Til nr. 2

Med det foreslåede § 16, stk. 1, bringes formuleringen af lov om arbejdsmarkedsfondens bemyndigelsesregler i forbindelse med klagebehandling i overensstemmelse med tilsvarende regler i skatte- og afgiftslovgivningen. Det foreslåede § 16, stk. 1, erstatter dermed den gældende lovs § 16, stk. 1 og 2, mens der ikke er tilslaget realitetsændringer.

Formuleringen af forslaget § 16, stk. 2, indebærer, at told- og skatteregionerne træffer afgørelse i 1. instans vedrørende alle spørgsmål i henhold til lov om arbejdsmarkedsfonde. Heraf følger, at Den Sociale Sikringsstyrelse, der efter gældende regler er tillagt kompetencen til at træffe afgørelse i 1. instans i spørgsmål om bidragsfritagelse henholdsvis bortfald af bidragspligten efter lovens § 7, stk. 4 og 5, formelt udgår af lovens kompetence- og klagesystem.

Som overordnet struktur for klager vedrørende spørgsmål om pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag foreslås det, at Landsskatteretten som 2. og sidste administrative instans behandler klager over regionernes afgørelser om bidragspligt og bidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsfondsloven. Dette indebærer, at Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarked-